

άλαφρυνίσκω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἁ λ α φ ρ ὺ ν ω, δι' ὃ ἰδ. ἁ λ α φ ρ ἔ ν ω, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἰ σ κ ω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Μεουρσ.

Καθίσταμαι ἑλαφρός: Πάσε λ-λία ξύλα 'πὸν τὸ γομάρι ν' ἁλαφρύνῃ λ-λίον, γιατί ἔν' πολλὰ βαρετόν. Πβ. ἁ λ α φ ρ ἔ ν ω, ἁ λ α φ ρ υ ν ἔ σ κ ω, ἁ λ α φ ρ ὶ ν ω.

ἀλάφρυνσι ἦ, ἀμάρτ. 'λάφρυνσι Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἁ λ α φ ρ ὺ ν ω, δι' ὃ ἰδ. ἁ λ α φ ρ ἔ ν ω.

Ἡ ἔκ νοσήματος ἀνακούφισις, ἱασίς: Φρ. Ἡ Παναγία νὰ δίγῃ σε τὴ 'λάφρυνσί σου! (εὐχὴ πρὸς ἀσθενῆ). Συνών. ἁ λ ἁ φ ρ ω σ ι. Πβ. ἁ λ ἁ φ ρ ω μ α.

ἀλάφρωμα τό, ἐλάφρωμα ΙΒενιζέλ. Παροιμ.² 174,3 — Λεξ. Περίδ. Βυζ. ἀλάφρωμα σύννηθ. ἀλάφρωμα βόρ. ἰδιώμ. 'λάφρωμα Σύμ. κ. ἁ. ἄφρωμα Τσακων.

Ἐκ τοῦ ρ. ἁ λ α φ ρ ὶ ν ω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ., παρ' ὧ καὶ ἐ λ ἁ φ ρ ω μ α.

1) Ἐλάττωσις βάρους, ἀνακούφισις σύννηθ.: Παροιμ. Ξάπλωμα τῶν ποδιῶν, τῆς κοιλιᾶς ἐλάφρωμα (ἐπὶ τῶν δι' ὀκνηρίαν πεινόντων) ΙΒενιζέλ. ἔνθ' ἄν. 2) Ἡ τῶν σκηνιτῶν ποιμένων ἀποσκευὴ συναποκομιζομένη κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἀλλαγὰς διαμονῆς Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἀφ' κί τ' ἀλάφρωνμα 'ς τοῦ σπὶτ' τ' κί πάει 'ς τὰ χ'μαδεῖα. Ἀφ' κα καμπόσ' ἀλαφρώματα 'ς τοῦ χάν', γιατί δὲ βγαίν' τοῦ καψαλουμούλαρον ἀπάν'. Συνών. ξ α λ ἁ φ ρ ο υ μ α.

Πβ. ἁ λ ἁ φ ρ υ σ ι, ἁ λ ἁ φ ρ ω σ ι.

ἀλαφρωμάρα ἦ, ἀμάρτ. ἀλαφρωνμάρα Ἡπ. κ. ἁ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἁ λ α φ ρ ὶ σ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ω μ ἁ ρ α.

Κουφόνοια, μωρία. Συνών. ἁ λ α φ ρ ἁ δ α, ἁ λ α φ ρ ο - μ γ α λ ῖ ἁ, ἁ λ α φ ρ ο σ ὺ ν η, κ ο υ τ α μ ἁ ρ α.

ἀλαφρώνω, ἐλαφρώνω Λεξ. Βυζ. ἀλαφρώνω σύννηθ. ἀλαφρών-νω Κύπρ. ἀλαβρών-νω Κύπρ. ἀλαφρώνω βόρ. ἰδιώμ. 'λαφρώνω πολλαχ. 'λαφρών-νω Μεγίστ. Σύμ. 'λαφρώνου Θράκ.(Μάδυτ.) κ. ἁ. ἄφρούκχου Τσακων.

Ἐκ τοῦ μεσν. ἐ λ α φ ρ ὶ. Πβ. Ἡσυχ. «ἀλεγύνεται» κακοῦται, ἐλαφροῦται...». Τὸ ἐ λ α φ ρ ὶ ν ω καὶ παρὰ Πορτ.

1) Μετβ. καθιστῶ τι ἑλαφρόν διὰ τῆς ἀφαιρέσεως μέρους τοῦ βάρους του σύννηθ.: Ἀλαφρώνω τὰ μαλλιά τοῦ κεφαλιοῦ (τὰ κάμνω ὀλιγώτερα ἀποκόπτον μέρος αὐτῶν) Ἀθῆν. Ἀλαφρώνω τὸ μάρομο Ἀνδρ. Θ' ἀλαφρώσου νιὰ ψ'χούλλα τοῦ σπὶτ' ἀπὸν τούτ' τὴν πλάκα πῶχ' ἢ σκιπὴ Στερελλ. (Αἰτωλ.) Καὶ ἀμτβ. γίνομαι ἑλαφρός ἀφαιρουμένου μέρους τοῦ βάρους μου σύννηθ.: Ἀλάφρωσε τὸ γομάρι - τὸ φορτιό κττ. σύννηθ. Ἀλάφρωνα φέτου πουλύ, πέρ' σ' ἤμ' ναν βαρύτιρους Αἰτωλ. 2) Μετβ. ἀνακουφίζω ἐκ τῆς στενοχωρίας, θλίψεως, κόπου κττ. σύννηθ.: Τὸν ἀλάφρωσε τὸ γιαιτρικὸ σύννηθ. Μ' ἀλαφρώσ' 'ς τὴ δ'λειὰ τοῦ πιδί μ' Αἰτωλ. Ἀλαφρώσ' κα ἀπ' αὐτὸ τοῦ βάρους, ἀλλ' ὥσπου ν' ἀλαφρονθῶ γαῖμα ἔφτ' σα Μακεδ. (Σισάν.) Ἀλαφρώθηκα ἀπὸ τὸν πόνο Πελοπν. (Λακων.) Ἀλαφρώνεται ὁ ἄρρωστος (τρέπεται ἐπὶ τὸ βέλτιον ἢ κατάστασίς του) Κρήτ. Καὶ ἀμτβ. ἀνακουφίζομαι ἐκ τῆς στενοχωρίας, θλίψεως, μόχθου κττ. σύννηθ.: Ἐλάφρωσ' ἦ ψυχὴ μου Μεγίστ. Ἀλάφρωνα νιὰ ψ'χούλα

τώρα π' γίφ' κί τρανὸ τοῦ πιδί μ' (ἀνεκουφίσθην ὀλίγον τι ἀπὸ τὰ οἰκογενειακὰ βάρη κτλ.) Αἰτωλ.

Πβ. ἁ λ α φ ρ ἔ ν ω, ἁ λ α φ ρ υ ν ἔ σ κ ω, ἁ λ α φ ρ υ ν ἰ σ κ ω.

ἀλαφρωπὸς ἐπιθ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἁ λ α φ ρ ὶ σ καὶ τῆς ὑποκοριστικῆς καταλ. - ω π ὶ σ.

Ὁ ὀλίγον τι μωρός, ἀνόητος. Συνών. ἁ λ α φ ρ ο ὺ - τ σ ι κ ο s. Πβ. ἁ λ α φ ρ ὶ σ 9.

ἀλάφρωσι ἦ, Κρήτ. Πελοπν. (Κορινθ.) κ. ἁ. — Λεξ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐs. ἐ λ ἁ φ ρ ω σ ι s.

Ἡ ἔκ νοσήματος, πόνου κττ. ἀνακούφισις ἔνθ' ἄν.: Ὁ ἄρρωστος ἔχει ἀλάφρωσι 'ς τοὺς πόνους Κορινθ. Ἀπῆς ἦμα τὸ γιαιτρικὸ ηῦρα ἀλάφρωσι Κρήτ. Συνών. ἀ λ ἁ φ ρ υ σ ι. Πβ. ἁ λ ἁ φ ρ ω μ α.

ἀλαχτάριστος ἐπιθ. Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. λαχταριστός < λ α χ τ α ρ ῖ ζ ω, δι' ὃ ἰδ. λ α χ τ α ρ ὶ.

Ἐκεῖνος τὸν ὅποιον δὲν ἐπιθυμεῖ τις σφοδρῶς, ὁ μὴ ποθητός: Ψάρι ἀλαχτάριστο Λεξ. Ἐλευθερουδ. Δὲν τρώει τίποτε ἀλαχτάριστο Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ.

ἀλάχτιστος ἐπιθ. Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ στερητικοῦ ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. * λ α χ τ ι σ τ ὶ σ < λ α χ τ ῖ ζ ω.

Ὁ μὴ λακτισθεὶς, ὁ μὴ πληγεὶς διὰ τοῦ ποδός.

Ἀλγερίνικος ἐπιθ. ἀμάρτ. Ἀλιζερίνικος Κάσ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. Ἀ λ γ ε ρ ῖ ν ο s. Τὸ Ἀ λ ι ζ ε ρ ῖ ν ι κ ο s κατ' ἐπίδρασιν τοῦ Ἰταλ. *Algerino*, δι' ὃ ἰδ. Ἀ λ γ ε ρ ῖ ν ο s.

Ὁ ἐξ Ἀλγερίου προερχόμενος: Ἀσμ.

Ἀσπρο καὶ κόκκινο χαρτὶ εἶναι τὸ πρόσωπό σου κί Ἀ λ ι ζ ε ρ ῖ ν ι κ ο σ π α θ ῖ τὸ καμαρόφρονδό σου.

Ἀλγερίνος ὁ, ἀμάρτ. Ἀ λ ι ζ ε ρ ῖ ν ο s Πελοπν. (Τριφυλ.) Ἀ λ ι ν τ ζ ε ρ ῖ ν ο s (Πανδ. 15,95).

Τὸ ἐθνικὸν ὄν. Ἀ λ γ ε ρ ῖ ν ο s ἐκ τοῦ τοπων. Ἀ λ γ ε ρ ῖ ο ν. Τὸ Ἀ λ τ ζ ε ρ ῖ ν ο s κατ' ἐπίδρασιν τοῦ Ἰταλ. *Algerino*.

Ὁ κάτοικος τοῦ Ἀλγερίου φημιζόμενος ὡς ἄγριος πειρατής: Ἐρχονται κάθε τόσο Μπαρπαρέζοι κί Ἀ λ ι ζ ε ρ ῖ ν ο i καὶ... τὴν κουρσεύουν (ἐνν. τὴν πολιτείαν) καὶ... παίρνουν σκλάβους ἄντρες καὶ γυναῖκες καὶ παιδιὰ (ἐκ παραδ.) Τριφυλ. || Ἀσμ.

Ὁ Σάθας ἐπολέμαγε μὲ τοὺς Ἀ λ ι ν τ ζ ε ρ ῖ ν ο u s, τρεῖς ὥρες ἐπολέμαγε, τρεῖς ὥρες καὶ τρεῖς νύχτες (Πανδ. ἔνθ' ἄν.)

ἀλεὰs ὁ, Θράκ. (Αἰν.) Ἰόνιοι Νῆσ. (Κέρκ. Κεφαλλ. Λευκ. κ. ἁ.) — ΑΒαλ.αωρ. Ἔργα 3,267 ἀλεὸs Ἰκαρ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐs. ἀ λ ι ε ὺ s. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. βασιλεὺs - βασιλεῖs καὶ βασιλεὺs κττ. Τὸ ἀ λ ε ὺ s καὶ μεσν. Πβ. Γνωμ. «ἀλγοῦ καὶ πουλλιοπιᾶστου ἄδηλος βίος» (ΝΠολίτ. Παροιμ. 1,504).

1) Ἀ λ ι ε ὺ s Ἰόνιοι Νῆσ. (Κέρκ. Κεφαλ. Λευκ. κ. ἁ.): Παροιμ. Καὶ ποῦ κοιμᾶται ὁ ἀλεὰs τ' ἀγκίστρια του δουλεύουν

